

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย การศึกษานี้ได้ประยุกต์แบบจำลองทางเศรษฐมิติด้วยเทคนิควิธีแบบ Impulse Response Function โดยใช้ข้อมูลทศวรรษเป็นรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2540 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร FDI มีลักษณะ stationary ในระดับ level แต่ตัวแปร GDP, EXR, CPI และ MLR มีลักษณะ non-stationary ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงต้องทำการหาผลต่างครั้งที่ 1 (first difference) แล้วทำการทดสอบคุณสมบัติ stationary พบว่าตัวแปรทุกตัวมีลักษณะ stationary

ผลการวิเคราะห์ Impulse Response Function และ Variance Decomposition พบว่าเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศอย่างฉับพลัน (shock) ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดได้แก่อัตราเงินเฟ้อ ซึ่งอัตราเงินเฟ้อสามารถอธิบายการผันแปรของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้เฉลี่ยประมาณร้อยละ 3.9 โดยในช่วงแรกไม่สามารถอธิบายได้เลยและสามารถอธิบายได้มากขึ้นจนคงที่ในช่วงเวลาที่ 13 ในช่วงเวลาแรก ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 7196.496 เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงเวลาต่อมาและคงที่ในช่วงเวลาที่ 14

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศอย่างฉับพลัน (shock) ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดได้แก่เงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ ซึ่งเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสามารถอธิบายการผันแปรของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศได้เฉลี่ยร้อยละ 1.6 โดยในช่วงเวลาแรกอธิบายได้ร้อยละ 2.1 และอธิบายได้ลดลงจนคงที่ในช่วงเวลาที่ 12 ในช่วงเวลาแรก ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 5.434539 หลังจากนั้นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจนคงที่ในช่วงเวลาที่ 14

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนอย่างฉับพลัน (shock) ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดได้แก่อัตราดอกเบี้ย ซึ่งอัตราดอกเบี้ยสามารถอธิบายการผันแปรของอัตราแลกเปลี่ยนได้โดยเฉลี่ยร้อยละ 1.7 โดยในช่วงเวลาแรกไม่สามารถอธิบายได้เลยและอธิบายได้เพิ่มขึ้นในช่วงเวลาต่อมาจนคงที่ในช่วงเวลาที่ 14 ในช่วงเวลาแรก ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.764665 หลังจากนั้นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจนคงที่ในช่วงเวลาที่ 11

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเฟ้ออย่างฉับพลัน (shock) ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดได้แก่อัตราดอกเบี้ย ซึ่งอัตราดอกเบี้ยสามารถอธิบายการผันแปรของอัตราเงินเฟ้อได้โดยเฉลี่ยร้อยละ 24 โดยในช่วงเวลาแรกไม่สามารถอธิบายได้เลยและอธิบายได้เพิ่มขึ้นในช่วงเวลาต่อมาจนกระทั่งในช่วงเวลาที่ 14 ในช่วงเวลาแรก ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.343924 หลังจากนั้นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจนกระทั่งในช่วงเวลาที่ 11

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยอย่างฉับพลัน (shock) ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดได้แก่อัตราเงินเฟ้อ ซึ่งอัตราเงินเฟ้อสามารถอธิบายการผันแปรของอัตราดอกเบี้ยได้โดยเฉลี่ยร้อยละ 9.3 โดยในช่วงเวลาแรกสามารถอธิบายได้ร้อยละ 6.6 และอธิบายได้เพิ่มขึ้นในช่วงเวลาต่อมาจนกระทั่งในช่วงเวลาที่ 14 ในช่วงเวลาแรก ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.301720 หลังจากนั้นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจนกระทั่งในช่วงเวลาที่ 10

5.2 ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษาข้อมูลในช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2540 – 2546) เป็นต้นมาและใช้ข้อมูลทศนิยมเป็นรายเดือนซึ่งได้ใช้ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPDI) เป็นตัวแทนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อาจทำให้ผลที่ได้ไม่ใช่การประมาณค่าที่ดีที่สุด ดังนั้นหากมีการศึกษาในครั้งต่อไป อาจทำการศึกษาโดยใช้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส และอาจทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจและช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร อาจศึกษาโดยใช้ช่วงของข้อมูลที่กว้างมากขึ้นและอาจนำตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคอื่นๆ เช่น อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จำนวนแรงงาน เข้ามาทำการพิจารณาศึกษาเพิ่มเติม